

DAMUNT

DAMUNT

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SANT JOAN NOVEMBRE 1.992 n. 18

D A M U N T D A M U N T

REVISTA D'INFORMACIO LOCAL

SANT JOAN (MALLORCA)

Novembre 1.992- Nù. 18

Depòsit Legal PM-673-1991

Domicili:

Major, 68

07240- Sant Joan (Mallorca)

Tel. 52 61 83

Director:

Miquel Florit Huguet

Redactors Col.laboradors.

Antoni Amengual Barceló

Antònia Amengual Salvà

Cati Barceló Roig

Gabriel Company gayà

Nino Company Perez

Carles Costa i salom

Catalina Jaume Ginard

Joan Jaume Nigorra

Bàrbara Matas Sastre

Joan Matas Sastre

Gabriel Monserrat Monserrat

Josep Estelrich i Costa

C O N T I N G U T

Editorial, pàg. 3

Notícies Locals, pàg. 4 a 7

Poemes, gloses i glosadors, pàg. 8
9, 10, 11 i 18

Entrevista, pàg. 12 i 13

Comunicat, pàg. 14

Les biblioteques de Sant Joan, pàg. 15

Les capelles de l'església vella,
pàg. 16, 17 i 18.

Recordant esdeveniments passats,
pàg. 19

NOTA:

Els escrits publicats expressen
unicament l'opinió dels seus autors,
els quals es fan responsables del
seu contingut

La Redacció no s'identifica necessa-
riament amb el contingut dels escrits.

IMPRÈS A:

Apostol y Civilizador

Petra (Mallorca)

Tirada: 400 exemplars

Subscripcions: Miquel Florit Huguet

Lloc de venda: Ca Na Blanc

DUES PASSES, ENDAVANT, UNA ENDARRERA

La Llei d'Espais Naturals (LEN) aprovada pel Parlament Balear la passada legislatura va posar fi a una etapa de la nostra història marcada per les batalles constans entre el moviment ecologista i algunes promotores urbanístiques per presservar o edificar alguns espais naturals que havien escapat del primer boom de la construcció. Sa Dragonera, Es Trenc, S'Albufera, Sa Canova, Capocorp o Mondragó són topònims que han quedat per recordar una lluita col·lectiva i desordenada, incapaç de frenar el desordre que imposava la lògica de les inversions, mancada d'unes directius d'Ordenació del Territori que harmonitzassin el creixament i la conservació del patrimoni comú.

La Llei d'Espais Naturals no organitzava el territori de les Balears, no ens permetia saber que podíem fer i on podíem fer-ho, però almanco delimitava els espais on no podíem fer determinades construccions, almanco presservava una part substancial del nostre paisatge. No era la terra de Canaan, però era una passa endavant en la travessa del desert.

Ara, el Parlament Balear, a instàncies del grup PP-UM, ha iniciat els tràmits per modificar aquella llei. Els arguments de la majoria són ben vàlids: el text vigent de la LEN presenta unes equivocacions, uns errors que s'han de subsanar per no perjudicar interessos legítims. Seria necessari estar-hi

d'acord si els diputats del PP-UM haguessin explicat, un per un, els errors que han detectat a la LEN i si justificassin cadascun dels retalls que proposen.

No ho han fet, i així ha obert la veda de les sospites. L'experiència ens fa veure interessos particularment inconfessables darrera cada quarterada usurpada a la natura darrera cada paisatge furtat a les generacions futures. Més quan el text presentat pel PP-UM és particularment impresentable, amb errors que delaten presses i amb uns mapes indesxifrables que fan impossible el debat. En alguns casos, els retalls són tan grans que just els explica la demagògia o la venjança.

Si la LEN ha de reformar-se és necessari el consens. L'Ordenació del Territori no pot ser moneda de canvi, no pot estar en mans de transaccions ni pot ser imposada per les majories. No podem malbaratar els mapes cada quatre anys en funció dels resultats electorals. La seguretat jurídica demana estabilitat.

Després de nou anys d'autonomia encara no tenim aprovades unes Directrius d'Ordenació del Territori previstes a la Llei. El present i el futur són plens d'incertesa. Terra i ciutadans cohabituen sense cap llei que els empari. Mai no saben que passarà demà. La LEN va ser una passa endavant. Ara no hauríem de tornar a Egipte.

Editorial conjunta de les publicacions de Premsa Forana de Mallorca.

C.V. SANT JOAN

El Club Voleibol Sant Joan, el passat dia 6 de novembre va celebrar una Assemblea General, amb un únic punt. Elecció de nova Junta Directiva. En aquesta assemblea ha va haver bastanta ausència de socis en la qual se va decidir formar una Junta Gestora que estarà presidida per D. Ernest Mas Miró i com a Secretari D. Francesc Juan Nigorra.

La junta Gestora se va tornar reuni el passat dia 15 de novembre per tractar el tema de socis per la temporada 92-93, i confeccionar i presentar els equips que formaran part aquest any d'el C.V. Sant Joan. En el tema de socis se va acordar posar una cuota fitxa de 1.200 Rs. per poder fer front a les despeses de fitxes i arbitratges de l'equip Juvenil i de 2ª Divisió Absoluta. Per altre banda l'entrenador del Club serà Nino Company, amb l'ajuda d'en Martí Bauzá Jaume, i pels equips inferiors tenim l'ajuda de les jugadores juvenils i absolutes. Els entrenos se fan els dilluns, dimecres i divendres de les 6'30 a les 8 H.

Els equips que competiran en promoció seràn els següents:

Benjamí Femení: Antònia Aguiló Bonet, Catalina Maria Bauzá Bauzá, Catalina Bauzá Gual, Maria Isabel Ferrer Matas, Bàrbara Maria Mieras Bennasar.

Benjamí Masculí: Miquel Bauzá Fiol, Mateu Català Artigues, Joan Company Santos, Sebastià Matas Mayol, Jaume Ramis Gual.

Alaví Femení. Bàrbara Barceló Roig, Catalina Maria Gayà Sansó, Joana Matas Jaume, Mª Magdalena Torrens Jaume, Margalida Vidal Alzamora, Mª del Carme Alzamora Bauzá, Rosa Maria Ferriol Martorell, Antònia Galmés Matas.

Infantil Masculí: Berndí Ferrer Matas, Antoni Gayà Rotger, Jose Andrés Mariño Pocoví, Juan Carlos Pascual Tovar, Pablo Pascual Tovar, Joan Pere Roig Roig, Guillem Company Bauzá, Josep Florit Antich, Roberto Garcia Provençal, Arnau Matas Majol, Miquel Angel Pascual Tovar.

Infantil Femení: Maria Galmés Matas, Catalina Gomis Dalmau, Maria Jaume Jaume, Catalina Munar Caimari, Antònia Torrens Jaume, Maria Sorell Montrroig, Antònia Ferrer Matas, Margalida Bauzá Mas.

JUVENIL FEMENI: Maria Bauzá Bauzá, Margalida Gayà Rotger, Maria Magdalena Bauzá Morey, Antònia Fullana Matas, Xisca Gomis Dalmau, Juana Oliver Matas, Mª. Magdalena Nicolau Català, Maria Riera Veny, Pilar Sansó Fuster.

2ª DIVISIO ABSOLUTA FEMENINA: Maria Bauzá Gayà, Maria Company Nicolau, Margalida Font, Maria Alzamora Bauzá, Maria Ordines Miralles, Catalina Torrens Jaume, Antònia Oliver Matas, Margalida Gomis Dalmau.

L'equip juvenil femení comença la lliga dia 21 de novembre i el de 2ª Divisió absoluta comença el dia 28, el proxím mes publicarem el calendari de la temporada de tots els equips.

Sant Joan, a 16 de novembre de 1.992.

NAIXEMENTS

La llar de Gabriel Mas Gomis (mecànic) i de Cati Jaume Bauzá (funcionaria de la Tesoreria de la S.S) es va veure alegrat el passat dei 13 de Novembre, amb el naixement de la seva primogenita, a qui s'impondrà els noms de Rosa-Maria.

Joan Company Roig, va neixer el passat dia 23 d'Octubre. Es el segon fill del matrimoni format per Joan Company Bonet i Cati Roig Bauzá..

La nostra més efusiva felicitació a aquets dos joves matrimonis, felicitació que feim extensiva als padrins i altres familiars.

UN NOU RELLOTGE DE SOL

Baix de les directrius de l'enginyer D. Rafel Soler, l'empresari i comerciant santjoaner Francesc Gayà Mayol (Mayol), té previst instal·lar pròximament a la façana de la seva casa un rellotge de sol. El rellotge serà instal·lat concretament en el xaflà i cap de cantó dels carrers Bellavista-Consistori. Una iniciativa la de Francesc Maiol, que hem d'aplaudir, ja que el rellotge, com qualsevol obra d'art a l'exterior és en certa manera un poc patrimoni de tots, i la taula o "esfera" d'aquest rellotge de sol, és una artística talla, esculpida per un escultor de qui no recordam el nom, però molts voldrien poder tenir a la nostra façana.

GIMNASTICA A LA CASA DE CULTURA

Un grup d'animoses santjoaneres han iniciat recentment unes sessions de gimnàstica de manteniment, que en que no tengui caràcter "oficial", és seguit amb interès per les participants. Una de les animadores es Joana Matas (de "Sa Nostra"), que us podrà informar amb més detalls dels horaris (nocturns) i dies de la setmana en què es fan les sessions de gimnàstica.

T O R R A D A - 92

La festa popular que tingué lloc el passat dia 7 de Novembre baix del nom "Torrada del 92", va tenir tres "epicentres": les places "des brollador" (antic pes), plaça "Nova" o "des Centre" i plaça "Vella" o baix del campanar.

La Torrada-92 fou organitzada pels cafès i bars de Sant Joan i la gent pogué anar d'una part a l'altre, comprar i menjar botifarrons, longanisses i ventresca torrada, a més dels bunyols i orellanes ... i ballar o escoltar els grups musicals Carrutxa, Felani i Europa-3

INSEGURITAT CIUTADANA A SANT JOAN

Si a la revista del passat mes i reproduïem unes declaracions del Policia Local Nino Company, en què es parlava de l'absència de problemes de seguretat ciutadana, aquest mes hem de recollir diverses notícies completament negatives damunt aquest aspecte.

Robo d'una cartera. El divendres dia 20 de Novembre, li fou robada la cartera de dins el cotxe, a Montse Sansó l'esposa del mecànic Rafel Betlem. Acabava de deixar el cotxe aparcant molt prop de l'Ajuntament i quasi en el mateix moment una vianant que passava li va fotre la cartera que contenia 4.000 pessetes. Havent-hi testimonis de la malifeta, Monse pòqué saber que era el qui s'havia apropiat de la cartera i més tard recuperar els diners.

Robatori de 100.000 pessetes. A principis del mes de Novembre la llar dels germans Antoni i Miquel Bou Dalmau (Miquelons) que viuen en el carrer Princesa núm. 4, rebé la visita dels lladres. Les foren robades 100.000 pessetes, després de deixar robes i calaixos tot girat damunt davall.

Intent del robatori d'un cotxe.

Margalida Mayol (Rumbet) també durant aquest mes de Novembre, rebé un gros susto, quan un desconegut intentà robar-li el cotxe que en aquell mateix moment deixava aparcant davant casa seva, en el carrer de Santa Catalina. Donant-se Margalida en gran enteresa, aconseguí treure les claus del contacte, obrint la portadavantera de la part dreta, quan el presumpta lladre ja estava assegut en el seient del conductor.

BAIXOS I GAPGIRONS

Aquest és el nom de la nova agrupació de teatre, que darrerament s'ha formada a Sant Joan.

Son poques les notícies que tenim sobre la novell agrupació, que està donant les primeres passes.

La primera obra que han escollit per representar és l'obra de l'autor Joan Màs, recentment mort, titulada "Cavallet quan eres jove".

El director de "Baixos i capgirons", és el vilafranquer resident a Sant Joan, Bartomeu Gari (Pujol), casat amb la santjoanera Monse Payeras (de Can Borrás). Tomeu Pujol té una llarga experiència com actor aficionat i en el montatge d'obres de teatre.

Un dels personatges principals de l'obra serà representat pel nostre col·laborador Gabriel Company (Former Boveta). Altres dels artistes són, Maria Alzamora, una esportista-administrativa, que debutà a Manacor, participant a l'obra "Déu un drama". Angela Riera, esposa de Joan Magro, Bàrbara Matas Sastre, la poetissa i també col·laboradora nostra, que no és la primera vegada que puja damunt un escenari, Miquel Gayà Rotger (Duran), Catalina Gayà (la nova Bibliotecària) i el seu marit Joan Nigorra (Petrer), els germans Tolo i Martí Bauzá (Putxos), Antoni-Xavier Màs Jaume, són altres participants a l'obra.

Pareix que també hi participarà Joan Florit Bauzá (Rafelet), del qui veureu una magistral interpretació en el Davallement en la Setmana Santa 1.992.

L'apuntadora serà Maria Eleonor Bauzá (Noreta de l'Estany), que també té una llarga experiència en aquest quefer.

36 ANIVERSARI DE LA PENYA MOTORISTA

La Directiva de la Penya Motorista ha redactat una circular al seus socis convidant-los als actes que se celebraran, si Déu ho vol, el proper dia 13 de desembre de 1.992, amb motiu del 36 aniversari de l'Entitat.

Els actes a celebrar són a les 12 h. missa a l'Església Parroquial i a les 13'30 dinar de germanor, més conegut per "dinar de matances", que es farà en el local de Ca'n Tronca.

El tiquet, per al dinar haurà d'ésser retirat de la Secretaria, abans del dia 9 de desembre, mitjançant una aportació de 1.000 ptes.

DEFUNCIONS

Catalina Matas Bauzá (Borixona), morí el passat dia 5 de Novembre a l'edat de 77 anys. Viuda de l'amo Joan Barceló Font (des Pujol), el seu home va morir el 31 de Maig d'aquest mateix any.

L'any 1.992, l'any de les Olimpíades de Barcelona i de la Expo de Sevilla, serà recordat dins la petita història local per haver hagut al manco que sapiguem, dos matrimonis que home i dona han mort tots dos dins el mateix any, com són l'amo Joan de Pujol i la seva dona, i en Miquel Papa i la seva dona, Catalina Foc.

FOC A SANT JOAN

Feia molts d'anys que no s'havia produït, dins es casc de la població un incendi en tan grosses proporcions com el que es produí l'horabaixa dia 6 de Novembre a la llar de Rafel Barceló Nigorra (de Son Garrover), en el carrer Llevant num. 12. L'amo Rafel estava absent aquest horabaixa, i no se n'adonà de res anormal quan abandonà ca seva. Serien les 4 de l'horabaixa quan les veïnades veren sortir una columna de fum de la mencionada casa i davant l'absència

FOC A SANT JOAN

(Ve de la pàgina anterior)

de l'amo, cridaren els bombers. El foc afectà principalment a la palla i bales que hi havia emmagatzemades en el sostre, un gènere molt mal d'apagar, com quedà demostrat, que ha pesar de la gran quantitat d'aigua que hi tiraren els bombers, les bales seguien cremant, pel que l'acció dels bombers, es va haver d'allargar fins devers les 11 de la nit.

MOTO CROS DE TARDOR UNA PROVA MOLT**DISPUTADA**

En el Circuït de Binifarda, un any més en el darrer diumenge d'octubre la Penya Motorista Sant Joan va organitzar la prova anomenada "Moto Cros La Tardor", que va esser molt disputada, fent així que l'emoció i espectacularitat animaren els aficionats.

En la categoria d'alevins el guanyador fou el menorquí Antoni Torres, seguit de Pep Poquet.

Tampoc tingué dificultats Joan Villalonga amb Suzuki per a guanyar en la categoria de juvenils; el seguiren en la classificació Gabriel Pons i Josep Gelabert.

En la categoria reina de juniors i seniors fou la més disputada, donada la rivalitat entre els pilots Miquel Rico amb Kawasaki i Antoni Sacres

CONFERENCIES DE TEMA AGRARI

El passat dia 17 de Novembre, a la Casa de cultura, l'enginyer agrònom D. Jaume Grimalt, Cap Provincial del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (MAPA), un tema de gran interès per tots els agricultors.

El mateix vespre i a la mateixa reunió, la santjoanera Margalida Estelrich, d'Unió de Pagesos, parlà d'assegurances Agraries.

Els dos temes desenvolupats pels conferenciants, tot dos de gran interès pels assistents, foren seguits amb atenció pels aproximadament quaranta pagesos que acudiren a la Casa de Cultura.

NOCES

El passat dia 12 de Novembre, es casaren a la Parròquia de Sant Joan, el santjoaner Guillem Fiol Bauzá i la quasi santjoanera, Maria del Carme Leon Mariño.

El novii es fill de Joan Fiol Sorell i de Catalina Bauzá Juan, la novia es filla del matrimoni León-Mariño, que tenen la seva segona residència de Sant Joan, de fa bastant d'anys.

El santjoaner Arnau Company Matas (del Centre) i la mahonesa Margalida Pons Castelló, varen contreure matrimoni el passat dia 14 de Novembre.

La cerimònia de les noces se celebrà a Maó, on es traslladaren els familiars i amics de n'Arnau del Centre per tal d'assistir a l'acte.

amb Yamaha. Guanyaren cada un, una mànega. La victòria final fou per Antoni Sacres i, la segona plaça per Miquel Rico.

GLOSES DEL FORNER

Una plaça, una hermosura
sa de la Constitució
però és una aberració
si no hi cerquen compostura
pareix sa de sa " basura "
si no hi troben solució.

I degut a sa tardor
cauen se fulles d'els arbres
si caus allà et descalabras
sense fer gaire remor
i pareix que hi ha un recò
que hi han de tancar ses cabres.

A Sant Joan res hi manca
hem entrat en es progrés
tenin es santjoaners
dues pistes de petanca
i si es vells fessin palaca
encara en tendriem més.

Per voltros sent simpatia
i me sap greu criticar
emperò vull xerrar clar
sense tenir cap mania
pareix una flastumia
a devora un capellà.

GABRIEL COMPANYY

(Forner Boveta)

LES ELECCIONS U.S.A.

VISTES PEL FORNER BOVETA

No me mireu pan pardal
que no sabí cavil.lar
que es ianquis varen votar
es qui mou es capital
i nosaltres per bé o per mal
mos haurem de conformar
tot es temp que Déu vodrà
amb so mateix majoral.

No sé que més he de dir
d'aqueix fet ja suceït
tenc per mi tot està dit
i mos tocarà es sofrir
es mateixos que hem sofrit
sempre sofreix es petit
que està avesat a patir.

Gabriel Company

(Forner Boveta)

GLOSES DE BIEL MONSERRAT

No puc canviar de tema
i volia canviar
n'hi ha només saben agafar
ses coses p'es cap que crema
vaig començar aqueixa escena
per tenir de que xerrar
i per sentir es forner glosar,
sentir-ne a jo noval la pena.

Té en so glosar simpatia
amb sa veu fa lo que vol
com sa veu de russinyol
que per bona se destria,
jo sense por ni mania
li respect es seu redol
però no an aquest que vol
aturar-me s'alegria.

Si ses bromes de picat
a tu no ta cauen bé
no surtis an es carrer
i no seràs atropellat
no es que m'hagis molestat
amb so dir-me forester
jo si puc t'aclariré
que totsol t'has embullat.

Jo vaig esser convidat
i si molest me sap greu
si no és així es pensar teu
voldria esser perdonat
estic de voltros alabat
per llegir ses vostres gloses
i totes sese altres coses
sa pura realitat.

Gabriel Monserrat

SA TORRADA

Bon atractiu va tenir
sa Festa de Sa Torrada
sa gent se va divertir
sense haver de pagar entrada.
només pagant sa sopada
tothom se pogué embutir
Que hagin quedat satisfets
es qui l'han organitzada.

Catalina Jaume

E X P O - 92

Sevilla, plena d'encant
 en tu ho vaig passar molt bé
 se teva gràcia exultant
 florida com un roser
 es ton bellesa radiant
 que sempre t'alabaré.

Mai t'havia visitat
 per no tenir ocasió
 i vaig gaudir de veritat
 pasant-mo de lo millor
 preciosa i gran ciutat
 de marevelles te un dó.

Uns carrerons empedrats
 finestrons i gelosies
 clavells, geranis penjats
 galeres, cavalls, velsies
 aprop el riu vaixels anclats
 jardins, ventalls, fantasies

La Expo, universal
 de Pabellons que ho son massa
 el contingut es ideal
 amb versions de tota classe
 d'idees fenomenals
 i atraccions a cada passa.

I anant a la nostra posada
 per Lepe varem pasar
 El Rocio, entre arenada
 i una Verge que hi ha allà
 molt famosa i advocada
 on té de plata l'altar.

Llavors varem arribar
 al Cap de Palos, ver l'Atlàntic
 La Ràbida, vora la mar
 Monestir d'Àngels, dolç càntic
 a on Colon va embarcar
 aigua endins amb el cor romàntic

Allà en varem alegrar
 essent cinque centenari
 quan Amèrica va arribar
 el molt il·lustre "cosari"
 Déu la maina li va dar
 per aguantar aquell calvari.

I conseguí el Descobriment
 del nou món que ell somiava
 i contra tempestes i vent
 pels tres vaixells sospirava
 i amb l'energia rebent
 amb força ¡Terra! cridava.

. Per tant m'enrecordaré
 el temps que hem queda de vida
 la Expo, de lo primer
 i lo damés no te mida
 Sevilla, el que te va fer
 per jo et va fer molt garrida.

Bàrbara Matas Sastre

GLOSES DE GABRIEL MONSERRAT

Hem de fer una vetlada
 que ha d'esser per recordar
 i aquí o en Es Revellar
 torrant llom i sobrassada
 qualche cançó ben cantada
 de voltros vull escoltar
 i si ho voleu acceptar
 vos convit si vos agrada.

Gràcies a voltros segueix
 es camí de sa cultura
 història i hermosura
 lo que un poble mereix
 sa gent d'edat reconeix
 que lo que és bo no s'atura
 lo divertit no apura
 sinó que augmente i segueix.

Esper que me contestareu
 si acceptau sa convidada
 al manco una vegada
 sentiré sa vostra veu
 a jo millor no m'escolteu
 que tenc sa veu mal trempada
 escoltar és lo que m'agrada
 així si voltros voleu.

Gabriel Monserrat

A SANT FRANCESC XAVIER

Els qui tenen per p aatró
a Sant Francesc Xavier
a bon port les conduesqui
ell que és tan bon mariner.

Mos conta la seva història
que va escampar molt bé
anant a avangelitzar
per distintes regions
Déu dispongué que el nombrassin
Patró de ses Missions.

A ell li vull demanar
que guardi de tot perill
els nostres missioners
que són a evangelitzar
continents estrangers.

També li vull demanar
que se digni intercedir
que sigui glorificat
un gran martir mallorquí
el nostre Fra Lluís Jaume
i de segon Vallespir.

Que a Califòrnia morí
amb el seu cos destrossat
quan intentava posar
remei a tanta maldat
que prest vegam beneir
del seu martiri la pauma.

Catalina Jaume

DEDICADA A SES CATALINES

Molts d'anys per ses Catalines
que bé ho pogueren passar
es vint-i-cinc de Novembre
que es Sant vàrem celebrar

Que sa sort les acompany
i puguin continuar
a ses que estan amargades
per motius d'enfermetat
o altra dificultat
que les tengui apenades
que es trobin reconfortades
i també recuperades
de lo que les ha privades
de tenir felicitat.

Catalina Jaume

EN MEMORIA DE LA MADONA CATALINA
MATAS BAUZÀ (BURAXONA)

Bon repòs per sa madona
que Déu del cel va cridar
perquè està allà d'èçà
al costat del seu espos
que en vida tant va estimar.

Era bona cristiana
era aguda i graciosa
i amorosa en so parlar
i cuidadosa de ca seva
tot es temps que bé va estar.

Per això es seus dos bons fills
molt bé la varen cuidar
Ha viscut distanciada
uns cic mesos en total
amb extremada enyorança
i ses fatigues d'es seu mal.

Passant a sa nova vida
tot es veu recompensat
ara el Senyor els haurà dat
aquella eterna unió
que guarda per galardó
als seus benaventurats
i de bell nou s'hauran donat
un abraç de pau i amor.

Catalina Jaume

EN MOTIU DE LA JUBILACIO DE DONYA
CATALINA BARCELO GAYA (SA MESTRE
GANA)

Pareix que en aquest moment
gràcies a Déu pot donar
per haver pogut agafar
un normal jubilament
que sa llei va disposar
per fer bé a tota sa gent

El jubilar-se suposa
dos nous esdeveniments
primer: merescut descans
i cedir puesto an es jovent
i dins sa vida sol trobar
uns nous entreteniments.

Vulgui Déu nostre Senyor
i la Verge Sobirana
que ara ho pugui disfrutar
junt amb la seva germana
i tranquil·les puguin passar
una llarga temporada.

Catalina Jaume

CANÇONS DE TARDOR

Casualment va arribar a les nostres mans una cinta enregistrada per un "cantautor" local (per denominar-lo de qualque manera). Mitat poema, mitat glosa, reproduïm avui alguns fragments amb el títol de "Cançons de tardor".

Qualque estrofa està incompleta i possiblement alguna estrofa mal reproduïda, per esser la cinta intel·ligible en alguns moments. L'autor, davant la nostra petició (la cinta ens havia arribat mitjançant una tercera persona) ens ha autoritzat a reproduir-la, sempre que mantinguem el seu anonimat.

Era una tarda
del mes de gener
la primera vegada
que ella vingué

De negre vestida
pàlid lo semblant
la mirada trista
el cor palpitant

Veïnada !
entre tu i jo no hi ha res
solament una mirada
que en mi era enamorada
i tu no havies comprès

Dins la nit no se sent res
els cans que lladren enfora
un infant que plora i plora
luna mare junt al bres

Si escoltes la meva cançó
la meva cançó trista
quan ens creruem l'al vista
tu sabràs del meu amor

Voldria anar-me'n enfora
a un altre país
i al passar pel teu poble
passar de llis

Voldria anar-me'n enfora
a un altre carrer
si et tenc tan devora
ja mai t'oblidaré

El que m'has promés
ara ja no m'importa
no sentiras mon clam
la veu d'un estrany
que truca a la porta.

He penjat la guitarra
la guitarra a la paret
el seu so no desterra
la tristor i el fret

Arriben hores tristes
i encara que brilla el sol
la seva llum no il·lumina
les ombres del meu cor

FRANCESC COMPANY (DE SON REBASSA)

Molts de santjoaners que han vist aparcat en el carrer de la Pau, un camió-trailer de gran tonatge, amb les sigles "Xaloc", més d'un s'haurà preguntat: ¿de qui es aquest camió? ¿que tregina aquest camió?

Per contestar aquestes preguntes, duim aquest mes a la secció d'entrevistes a un camioner santjoaner, a Francesc Company, de Son Rebassa.

- Quin temps fa que condueixes camions de l'empresa Xaloc?

- Fa devers 5 anys aproximadament

- Quantes tones pot transportar el camió que tu condueixes?

- Exactement 38 tones

- Que transportes?

- Mercaderia de tota classe per Mallorca i fruita des de la Península.

- Don d'uis la fruita?

- D'Alpicat (Lleida), de Madrid, de Don Benito...Fruita espanyola i fruita d'importació.

- Vas totsol amb el camió o dus un ajudant?

- Sempre vaig totsol. Jo solament conduec. Allà on vaig em carreguen el camió.

- Passes moltes hores al volant? ¿Dura molt un viatge?

- De Madrid a València, anar i tornar unes 12 hores.

- A quina velocitat vas normalment per la carretera?

- Del 80 la 90 per hora.

- A quina ciutat o ruta és la que fas més?

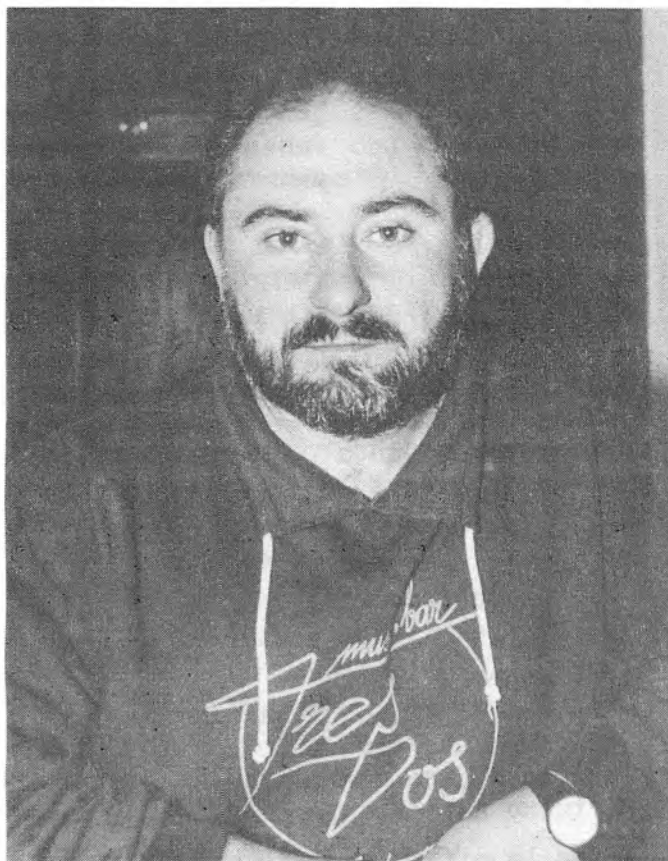
- La ruta de Barcelona-Lleida (Alpicat) la fas tres vegades a la setmana, emprant entre anar i tornar unes 5 hores.

- Es necessita un carnet especial per conduir aquest tipus de vehicle?

- El de primera especial, el C-2.

- Has sortit fora d'Espanya? Per rutes europees?

- No ... però m'agradaria sortir.

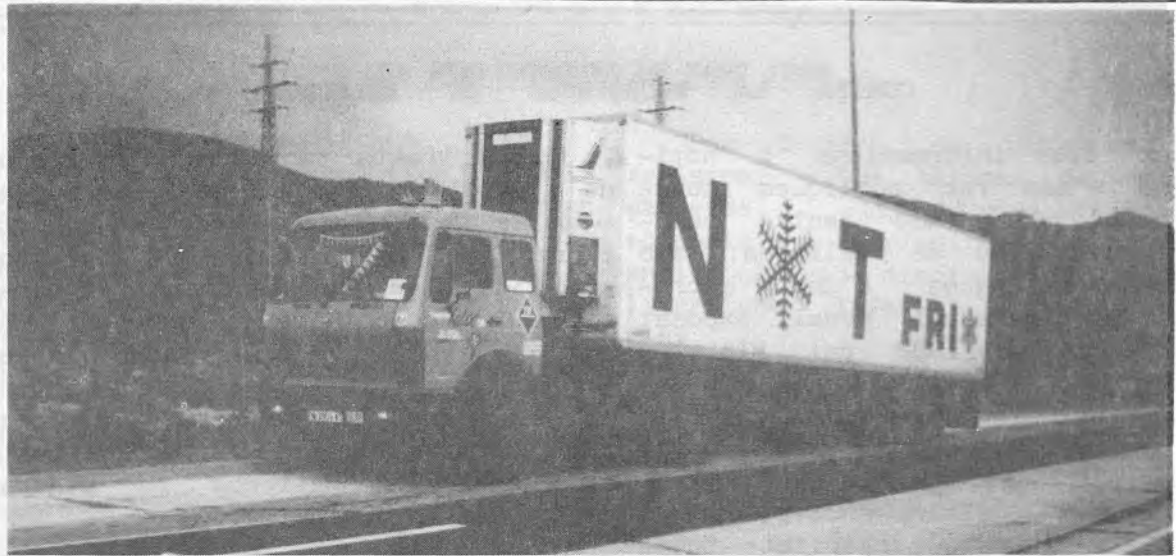

- Per aquells que no han viatjat per les carreteres i autopistes de la Península (que son molts) sobretot el qui no han conduït ¿són les autopistes d'allà amb més carrils que les de Mallorca?

- Tenen més carrils, normalment tres, però estan molt ben senyalitzades.

- Durant aquestes travessies peninsulars ¿t'has trobat amb algun accident greu?

- No...però amb camions girats sí. El problema es que s'adormen...i d'altra banda els trailers son bons de girar.

- El viatge mes llarg que fas ?
 - A Don Benito, on hi vaig dos pics en l'any. Anar i tonar és un viatge de 1.225 Km.
 - Podeu aguantar viatges tan llargs els xòfers ?
 - A les autopistes hi ha les anomenades "Areas de descanso" on hi ha cafeteria, restaurant, dutxes i a algunes, llocs on dormir. A més de surtidor o gasolinera. En els paradors de Barcelona a València (i en altres rutes) hi pots comprar articles de regal (souvenirs) i també articles o productes de la comarca: mel, formatge...
 - La cabina del camió esta habilitada per poder dormir ?
 - La cabina du llitera per dormir. Quan faig un viatge de més d'un dia solc dormir en un parador.
 - Has dormit moltes vegades dins el camió ?
 - Algunes vegades, mentres era carregat i quan estava carregat, en despertaven i havia de sortir perquè el camió feia nosa.
 - I dins el vaixell o canguro on dormiu ?
 - La cia. Transmediterrànea el xòfers tenim dret a camarot, dutxa i dinar si es migdia i si es el vespre, sopar. També tenim dret a dues consumicions al bar.
 - Pels que no han viatjat per la Península, ¿quina diferència hi ha entre una carretera "Nacional" i una autopista ?
 - Les autopistes de la Península, són de peatge, es a dir, has de pagar per circular per elles i en canvi per les carreteres "nacionals" no.
 - Per on es fa més via ?
 - Anant a Lleida per la Nacional II el camí es més curt, però s'arriba més prest si vas per l'Autopista A-2, per posar-te un exemple.
 - Els cap de setmana sempre tens lliure ?
 - Durant 8 mesos, el caps de setmana feia la ruta de Pares del Vallés-València. Els dilluns atracava a Palma, traguina productes "Danone". Per la península quasi sempre duc un trailer-frigorífic.
 - Quan de litres de combustible carrega el trailer que conduïu ?
 - 350 litres.
 - L'empresa Xaloc, que té un nom tan nostre ¿ es una multinacional o empresa d'àmbit illenc ?
 - Joan Oliver (Marranxó) aquest empresari santjoaner, és el cap de l'empresa Xaloc.
- Gràcies Francesc, per l'informació que ens has donat. Les pàgines de la revista serien insuficients per recollir totes les anècdotes que has visgut. Un dia entrevistarem al teu patró, Joan Oliver, un santjoaner del qui molts desconeixen la seva activitat empresarial en el transport de mercaderies.

Miquel Florit Huguet

CONTRA LA MACROPRESO DE MALLORCA

Davant les informacions i notícies que s'han fet públiques sobre la ubicació d'un nou centre penitenciari a l'illa de Mallorca, amb les característiques d'una macropresó, que segons el model exposat el 9 d'abril de 1992 pel Ministre de Justícia, Tomàs de la Quadra Salcedo, estaria dissenyat pràcticament com a una ciutat independent, dominada per una torre de control de 70 metres d'altura, dividida en 14 mòduls amb una capacitat total acostada als 1000 reclusos, i amb una superfície construïda d'unes 50 Ha, consideram com a molt negativa la construcció a Mallorca d'aquest centre, qualsevol que sigui el punt en que es faci.

La seva ubicació a la nostra comarca tendria uns forts efectes desarticuladors sobre l'economia agrària, en efectar de forma molt important la zona del vinyet, i rerduir de manera considerable la superfície de vinya integrada dins la Denominació d'origen " Binissalem " precisament ara quan s'ha aconseguit la seva concessió, després de molts d'anys d'esforços. D'aquesta manera en sector agrícola amb possibilitats - el vitícola - el veuria greument afectat.

EL reconeixement d'aquesta comarca vitícola de part de la Comunitat Europea, i tots els esforços duits a terme per a la seva consolidació, ara serien desaprofitats.

Els pobles de la nostra comarca no estan en condicions de suportar els impactes socials (demogràfics, de convivència, seguretat ciutadana, etc.) que es produirien, transformant d'una manera negativa el teixit social i la qualitat de vida aconseguida als pobles.

Les conseqüències de caràcter econòmic repercutiran sobre una zona que no ha estat beneficiada directament pel negoci turístic, i que amb la crisi industrial, comercial i agrària, té plantejades dificultats importants.

No es tracta tan sols del conjunt de petits propietaris expropiats - molts dels quals tenen en aquestes terres sa font principal d'ingressos - sinó de les conseqüències generals sobre el cojunt de l'economia: pèrdua del valor dels terrenys, desactivació comercial, etc. Sense dubte la Macropresó no crearà cap casta de riquesa per a la gent de la nostra comarca i de Mallorca en general, en tot cas la destruirà.

Volem constatar també la manca d'infraestructura i de recursos que pateixen els pobles de Mallorca, producte de les insuficiències de l'inversió pública i que fan impossible l'absorció d'un impacte tan traumàtic: la inexistència d'un abastiment d'aigua potable garantit; a vegades de xarxa de clavegueram; de depuradora; de les males condicions de les carreteres, camins i vies públiques; la insuficiència de vigilància policial, etc.

També hem de considerar els impactes medioambientals que provocaria aquest macroassentament urbà a la nostra rularia (a una zona ja prou castigada per l'autopista). El territori i el paisatge constitueix el bé més preciat de la nostra illa, i - sense dubte - el recurs bàsic per al nostre futur. La macropresó sacrificaria irreversiblement el paisatge, l'entorn i el medi natural.

Per últim aquesta casta de macropresons massificades, obeeix tan sols a criteris d'estalvi econòmic. no respón a cap de les necessitats existents a Mallorca, i es contradiu amb els objectius de la reinserció social establerts a la Llei General Penitenciària.

Agost de 1.992

**Coordinadora Local de Santa Maria
el Camí contra la Macropresó de Mallorca**

LES BIBLIOTEQUES DE SANT JOAN

La Biblioteca Republicana

Durant la II República (1931-1936) el poble va adquirir una gran importància, es feren campanyes per culturalitzar els pobles (especialment la part rural), els quals s'havien de defensar dels cacics.

Però l'èxit de les biblioteques no fou tan gran com esperaven els seus creadors. Els pocs llibres de les col·leccions feren passar les biblioteques inadvertides en molts de llocs i els canvis de la política dugueren noves persones als ajuntaments que no tenien cap interès per les biblioteques. A això també s'hi ha d'afegir el desinterès general per la lectura. Tot això va fer que des de l'any 1931 fins al 1936 només s'haguessin creat 196 biblioteques municipals quan el projecte inicial era de crear-ne 100 cada any.

Respecte a la Biblioteca de Sant Joan durant aquests anys s'ha trobat un contracte de l'Ajuntament amb l'editorial Espasa-Calpe S.A.

La Biblioteca del Teleclub

Estava situada a la part de baix de la Càmera Agrària, a l'antic Teleclub. No hi havia sala de lectura, sino que la gent que estava interessada en algun llibre anava a demanar-lo al vocal de biblioteca, Miquel Florit Huguet, i el podia tenir a caseva durant quinze dies.

El President del Teleclub de Sant Joan, Carles Costa, que al mateix temps era el Delegat de Cultura de l'Ajuntament, sol·licità poder traslladar la biblioteca del Teleclub a l'aula Pare Ginard.

Pel mes de Juny de 1979 es fa el registre dels llibres del Teleclub i són traslladats a la nova biblioteca, a càrrec de varis grups de joves del poble per poder-la obrir el més prest possible.

L'Ajuntament creà una biblioteca pública amb els llibres depositats pel Centre Cultural (abans Teleclub), els que eren propietat de l'Ajuntament i els dels particulars.

Per l'Abril de 1981 es varen registrar 1.500 llibres de diferents matèries: literatura, història, economia, agricultura, ciències, enciclopèdies, diccionaris, geografia, literatura infantil, poesia, medicina,....

La biblioteca "Pare Rafel Ginard Bauzà"

En virtut d'acord de 7 de maig de 1981 del Patronat del Centre Coordinador de Biblioteques de Balears, depenent de la Conselleria d'Educació i Cultura, llavors Consell General Interinsular, avui del Govern Balear, va ser creada la biblioteca municipal, a la qual es va acordar denominar Biblioteca Pública Municipal Pare Rafel Ginard Bauzà i que es va situar en els baixos de la Casa Consistorial amb entrada pel carrer Consistori.

Dia 11 de novembre del mateix any la Biblioteca fou inaugurada oficialment. Es firmà conveni de col·laboració entre el Centre Coordinador de Biblioteques i l'Ajuntament, quedant integrada la Biblioteca Municipal en la Xarxa de Biblioteques del Centre Coordinador. A la inauguració presidia el Conseller d'Educació i Cultura del Consell General Interinsular, Sr. Josep Francesc Conrado de Villalonga. Obrí l'acte el Delegat de Cultura de l'Ajuntament de Sant Joan, Carles Costa, que va oferir al públic els 3.600 llibres dels quals es disposava: 1.500 del Centre Cultural, 350 de l'Ajuntament, 100 donats per particulars i 1.650 cooperació del Centre Coordinador de Biblioteques. Guillem Gayà en representació del Batle, Sr. Joan Barceló i Matas, signà el Conveni del Centre Coordinador. L'acte fou clausurat pel Sr. Conseller. Per celebrar aquesta data els alumnes de l'escola havien fet un concurs de redacció.

Carles Costa i Salom

(Continuarà)

LES CAPELLES DE L'ESGLÉSIA VELLA DE SANT JOAN

VI. Capella del Sagrat Cor de Jesús

(abans de Sant Cristòfol, i del Misteri de Betlem)

La capella que avui és dedicada al Cor de Jesús fou des d'un principi, fins als inicis del segle XIX, capella de Sant Cristòfol. La devoció a aquest sant es va estendre per tota l'Església durant l'Edat mitjana. La llegenda el presentava com un gegant solitari que vivia en un paratge escabros, travessat per un riu d'aigües profundes, i que practicava la caritat de transportar damunt les espatles els caminants que volien traspasar el riu. Un dia portava a coll un nin i sentí que li fallaven les forces perquè era feixuc com plom, i s'adonà que era el Nin Jesús. Aquesta llegenda el convertí en protector dels caminants i viatgers, i la seva imatge gegantina es posà a la sortida de moltes esglésies, prop del portal. Així quan els feels sortien del temple es topaven amb Sant Cristòfol que els augurava "bon camí".

La nostra vila des de l'antigor li professà devoció i li va dedicar la capella del costat del portal lateral, que era l'únic portal de l'església, fins que s'obrí el portal major cap a l'any 1675. La primera dada històrica de la capella de Sant Cristòfol és de l'any 1564, a l'acta de la visita pastoral del bisbe Diego de Arnedo, però devia fer ja molts d'anys que existia. A les cinc visites pastorals de 1568 a 1580, els bisbes ordenen que es faci un retaule millor, perquè el que hi ha ja és molt vell¹. No és arriscat suposar que un retaule necessita al manco cent anys per tornar vell, i d'això es pot deduir que Sant Cristòfol tendria ja capella a mitjan segle XV, és a dir, desde els principis de la construcció de l'església.

La capella era a càrrec dels fadrins del poble. A la tercera visita del bisbe Arnedo l'any 1568 es diu que "suposat que desde temps enrera los fadrins d'aquesta vila acceptaren el càrrec d'ornamentar la capella de Sant Cristòfol, es

mana que s'hi s'hi faci un retaule decent, una llàntia i altres guarniments necessaris". L'obra no s'emprengué fins trenta-cinc anys després. A la visita pastoral de 1603 es fa constar que el retaule s'està fent, i a la de 1609 es diu que el bisbe "visità l'altar i retaule de Sant Cristòfol i nenguna cosa ordenà". Això vol dir que el retaule nou estava ja col·locat, a plena satisfacció².

En el primer llibre d'Obreries de l'arxiu parroquial que comença l'any 1625 ja hi figura l'Obreria de Sant Cristòfol. Aquell any l'obrer o baciner, era mestre Pere Gelebert, i havia recollit 5 barcelles de blat que es veneren a 11 sous la barcella, i 29 sous en metàl·lic, fent un total de 4 lliures 4 sous. Les despeses de la festa sumaren 1 ll. 4 ss., restant 3 lls. per mantenir d'oli la llàntia que cremava tot l'any, i per la conservació de la capella. La festa se celebrava amb Completes el dissabte a vespre, i Ofici i sermó a la diada³.

Dins la història d'aquesta capella hi ha una nota curiosa que ens informà d'una pràctica penitencial dels avantpassats, estesa per Mallorca des dels temps de la predicació de Sant Vicenç Ferrer a principis del segle XV, pràctica que a la nostra sensibilitat pot semblar inhumana i quasi diria salvatge. A les processons de Setmana Santa o de rogatives i en ocasió de missions populars, hi havia persones que volien fer penitència pública pels seus pecats. Es vestien una túnica blanca, oberta per l'esquena des del clatell fins a la cintura, i es tapaven el cap i la cara amb una caputxa; amb un manat de cordells s'assotaven l'espatlla nua, a voltes fins a fer-se sang. Aquest és l'origen de les "cucuiques" de les processons de Setmana Santa, que per això s'anomenen també "penitents"⁴.

Una informació de l'existència d'aquest costum a Sant Joan es troba a la "Historia del Colegio de Montesión". L'any 1631 els PP. Pere Ripoll i Francesc Alsamora, jesuïtes, predicaren una missió a la nostra parròquia, i diu la crònica: "Después del sermón se seguía la disciplina para los hombres, algunos de los cuales, no contentándose con ésta, la tornaban de sangre, yendo por los humilladeros del lugar y haciendo sus estaciones⁵". "Los humilladeros del lugar" eren les Estacions del Viacrucis que anava des de l'església parroquial fins a Consolació. Aquesta pràctica, que molt probablement venia ja de temps enrere, solia fer-se precisament dins la capella de Sant Cristòfol, i es mantenia l'any 1657 quan, a la Visita pastoral, el bisbe ordena "que no se assoten disciplinants" a l'esmentada capella⁶.

Les referències sobre l'obreria, després de 1679, són molt escasses. L'any 1767 es troba un compte de 5 ss. "per trons per la festa". El darrer obrer de qui tenim notícia és el senyor Josep Amengual, que passà comptes el 29 de juny de 1768; es comptaren 7 lliures 16 sous 4 diners d'entrades i 4 lls. 6. ss. 6. ds. d'eixides⁷.

Cap a l'any 1790 s'havia renovat el retaule de la capella. Segons notícies de Jeroni Berard, "sólo contiene (la capella) un grande lienzo pintado en estos tiempos por el mismo que pintó las del techo de las bóvedas, que es el reverendo señor Antonio Company, natural de esta villa (de Sant Joan) y presbítero beneficiado en la de Sineu". Mn. Antoni Company fou pintor, gravador i escultor; pels anys 1768-1789 pintà sis teles de diversos sants per decorar amb medallons les voltes de l'església vella, que per aquestes saons es feien de bell nou; pintà també un retrat de la venerable sor Isabel Sabater, monja del monestir de Concepcionistes de Sineu, i feu l'obra d'escultura de la portada de l'església d'aquest monestir, en pedra de Santanyí⁸. Morí a mitjan segle XIX. La gran tela de Sant Cristòfol fou retirada quan la capella es dedicà al Cor de Jesús l'any 1890, i les de la volta de l'església, quan aquesta s'enderrocà l'any 1935 en acabar de construir-se el buc de l'església actual;

seria interessant aclarir on anaren a parar, i si encara es conserva alguna d'aquestes obres del nostre compatrici.

L'any 1809 Mn. Bartomeu Montes, rector de Sant Joan de 1806 a 1817, dedicà la capella al Misteri de Betlem, sense desplaçar, emperò, Sant Cristòfol. En el centre del retaule s'hi col·locà el Misteri, que fora del temps de Nadal era cobert per la tela de Sant Cristòfol del prevere pintor Mn. Company, acompanyada dels quadros de Sant Marçal i Sant Llorenç, avui instal·lats a l'església de Consolació, a la primera capella a la dreta del portal major; en la part superior del retaule hi havia una pintura del Naixement. En el racó de la part esquerra de la capella s'obria un petit portal que donava a l'escala del campanar.

Al mateix temps es fundà l'obreria del Misteri de Betlem, el primer obrer de la qual fou Guillem Mas; per les festes de Nadal es feia càrrec del novenari que les precedia, de les Matines -que el llibre de l'Obreria anomena "Ofici del Gall"-, i de les festes del dia de Nadal, segona festa i dia del Reis. Aquel primer any es pagaren 30 lls. per les figures del Misteri, 12 ss. per una cadireta pel Bon Jesús, 2 lls. 14 ss. per altres figuretes pel Betlem, 1 ll. 15 ss. per 400 neules blanques, i 1 ll. 19 ss. per aiguardent pel refresc.⁹

El darrer canvi de titular de la capella fou l'any 1890, per iniciativa del llucmajorer Mn. Miquel Tomàs i Contestí, que fou rector de Sant Joan de 1887 a 1901. Retirà el retaule vell de la capella, i la dedicà al Sagrat Cor de Jesús, posant-hi el retaule i la imatge que encara s'hi venera, obra de l'escultor Guillem Galmés amb la col·laboració del fuster mestre Mateu Bauzà i Ros (1863-1954), que fou per molts anys escolà de la parròquia¹⁰. La benedicció de la nova capella es va fer "amb gran solemnitat" el dia 20 d'abril d'aquell any; el batle d'aleshores D. Ramon Gayà i Mas féu la consagració del poble al Cor de Jesús. D'aquella diada en quedà memòria en una inscripció que es troba en la part inferior central del mateix retaule.

LES CAPELLES DE L'ESGLÉSIA VELLA

NOTES

1. L. PEREZ MARTINEZ. Las Visitas pastorales de don Diego de Arnedo, t. II. Palma de Mallorca 1963-1969, p. 248 / APSJ (Arxiu parroquial de Sant Joan) 21.1, ff. 5v. 7. 10. 11. 13.
2. APSJ, 21.1, ff. 5. 33. 37.
3. APSJ, 61.1, f. 99.
4. Cfr. G. LLOMPART. Religiosidad popular. Palma de Mallorca 1982, pgs. 145-171.
5. Historia del Colegio de Montesión. Transcr. de Jaume d'Oleza i d'Espanya. A BOLLETI DE LA SOCIETAT ARQUEOLOGICA LUL·LIANA, 21 (1927), 222.
6. APSJ, 21.3, f. 1v.
7. APSJ, 61.4, ff. 114-114v.
8. J. BERARD. Viaje a las Villas de Mallorca. 1789. Transcr. de Ll. Pérez. Ajuntament de Palma 1983, p. 218. / DOCUMENTA, p. 424.
9. APSJ, 61.4, f. 165; 21.5.1. / DOCUMENTA, p. 347.
10. APSJ, 21.5.3.

ON S'AJAURÀ EN GELAT

Es Diari de Mallorca
diu si això podia esser...
no sé si deu esser ver
i sí o no, poc me importa
però una branca torta
propens està a escuxar-se.

Ja està feta sa torrada
ara ja estarem a ple
si l'any que ve tornam fer-la
serà que ha estat acertada,
si sinó serà bugada
que no valdrà estendre-la.

Això se veia venir
forçat havia d'arribar
pues sa fam de comandar
quasi sempre ho sol fer així
i es molt millor prevenir
que no haver-se de curar.

Si sa farida està oberta
i la mos hem de mendicar
segons quins augments hi ha
amb alguns hem d'anar alerta
perquè una cosa hi ha certa
que malament mos prendrà.

J. i Mates

qualque lloc, sa ponsonya
crec que fructificarà
perquè si ho hem de dir clar
varia gent passa vergonya
i es qui s'hagi cercat ronya
ara la se pot gratar.

Ha on s'ajaurà en Gelat
diu un refrany mallorquí
es sabut que la va dir
va estar molt ben acertat
perquè quan va estar enganxat
s'ajegué enmig des camí.

Això era d'esperar
forçat havia de venir
just per lo que se va dir
un vespre ara un any fa
que un a s'altre contestà
és ara que has d'aplaudir!.

Per lo tant hem de seguir
i quan vengui temporal
si fent-mos allà mos val
mentres això vaigi així
per ventura podrem dir
de mal any hem tret cabal.

RECORDANT ESDEVENIMENTS I CURIOSITATSPASSATS EN EL MES DE NOVEMBRE

Novembre 1.960. En aquest mes el Pare Ginard va publicar dins la col·lecció " Illes d'or ", un llibre com a pròleg dels volums que compondrien la col·lecció dels 4 toms " Cançoners Populars de Mallorca ".

Novembre 1.966. Don Joan Julià Gayà va publicar el seu llibre amb prosa i vers " Divagaciones ".

8-11-1.970. Dins els actes culturals del Tele-Club (avui Centre Cultural) es va representar al Teatre Centre Catòlic l'obra " Ai Joaquin que has vingut de prim " per aficionats locals; entre ells mestre Antoni Bauzà Fiol (Escolà), Maria Company Bauzà (Mena), Catalina Màs Font (Payesa), Francesc Bauzà Jaume (Rosa), santjoaners que ja els anys quaranta l'havien representada. El personatge central d'en Joaquin el va interpretar Joan Mates Sastre (Ferrer Peremates), tota vegada que el Joaquin d'anys anteriors l'havia interpretat Guillem Màs Font (Pagès), que havia mort en el Setembre de 1.967.

2-11-1.971. En el camp de Consolació, l'Atco. Sant Joan (juvenils) va golejar al Club Vazquez de Mella de Manacor per 12-1. Marcaren pels locals: Gabriel Company 5 gols, Toni Company, Mayol, Joan Company dos gols cada un i Fontirroig va arrodonir la dotzena.

L'Atco Sant Joan alineà: Gayà I, Cerdà, Nigorra, Morlà, Payeras, Sansó, Fontirroig, Maiol, Oliver, Toni, Company II, Company I i Jesús.

27-11-1.971 Amb motiu de la " Fiesta del Maestro ", el Governador Civil de Balears, va imposar a Don Miquel Fuster Aguiló, director de l'escola Graduada de Sant Joan, la " Cruz de Alfonso X ", el Sabio, distinció otorgada pel Ministeri d'Educació i Ciència, com a recompensa per tota una vida dedicada a la labor pedagògica.

Novembre 1.973. Es va iniciar a Sant Joan la pràctica del basquet promogut per la Secció Femenina de Falange, mitjançant la Delegació Local. Prepararen un equip que participà a un Torneig de Cadetes escolar. Fou l'entrenador Ernest Miró i entre les jugadores hi figuraven: Catalina Dalmau, Catalina Pocoví, Catalina Fiol, Juana Barceló, Antònia Font, Margalida Mas, Paulina Magro, Bàrbara Matas i Catalina Mas.

18-11-1.974. En el Café Ca Na Mates es va inaugurar una Penya del Real Club E. Mallorca. Fou el president Miquel Gomis (Parric). A l'acte d'inauguració hi assistiren el President del Mallorca Antoni Seguí, com també l'entrenador Cesar i jugadors coneguts com Sans, Forteza, Bolao, Currucale, etc.

3-11-1.991. Es va retre un homenatge per part de la Parròquia, al rector Mn. Gabriel Ferriol amb motiu de complir-se els 20 anys de treballs apostòlics al capdavant de la Parròquia.

13-11-1.991. Cinc regidors de l'Ajuntament de Sant Joan, tres d'ells de la mateixa coalició PP-UM presentaren una moció de censura en contra del batle Joan Barceló Mesquida i cap de fila del PP-UM. Com a conseqüència passà a esser nou batle Gabriel Mora Mas.

Joan Jaume Nigorra

